

MAOHMA 19

ΚΛΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΦΟΡΕΣ 2/2

Γιώργος Διάκος - Full Stack Developer

2. Ορισμός Κατασκευαστή Αντιγράφου (copy constructor)

- Για την αποφυγή παρόμοιων προβλημάτων,
- Μπορούμε να ορίσουμε έναν ειδικό κατασκευαστή, τον κατασκευαστή αντιγράφου.
- Ο κατασκευαστής αντιγράφου καλείται αυτόματα όταν:
 - 1. Διοχετεύουμε ως όρισμα μέσω τιμής (by value) ένα αντικείμενο
 - 2. Επιστρέφουμε μέσω τιμής (by value) ένα αντικείμενο
 - 3. Γίνεται δήλωση και αρχικοποίηση ενός αντικειμένου, μέσω ενός άλλου αντικειμένου
 - Η δήλωση του κατασκευαστή αντιγράφου γίνεται ως εξής:

```
class_name(const class_name &ob)
```

- Τον καλεί το νέο αντικείμενο (αντίγραφό) που κατασκευάζεται
- Το όρισμα που δέχεται είναι το αντικείμενο μέσω του οποίου αρχικοποιείται.
- Θα δούμε αναλυτικά τις τρεις περιπτώσεις

3. Κλήση όταν διοχετεύεται αντικείμενο σε συνάρτηση μέσω τιμής

Περίπτωση 1: Διοχέτευση αντικειμένου σε συνάρτηση μέσω τιμής

- Στο ακόλουθο παράδειγμα
 - Κατασκευάζουμε τον copy constructor στην κλάση
 - Βλέπουμε τι γίνεται όταν διοχετεύουμε αντικείμενο της κλάσης μέσω τιμής.

```
/*cpp4.copy_constructor_arg_by_value.cpp: Copy Constructor: Ὁρισμα μέσω τιμής */
#include <iostream>
using namespace std;

class dummy {
  public:
    dummy();
    dummy(const dummy &ob);
    ~dummy();
    int x;
};

void f(dummy arg);
```

3. Κλήση όταν διοχετεύεται αντικείμενο σε συνάρτηση μέσω τιμής

```
int main()
  dummy d;
  cout<<"Main: Before calling f"<<endl;
  f(d);
  cout<<"Main: After calling f"<<endl;
  return 0;
dummy::dummy()
  cout<<"Constructing..."<<endl;
  x=0;
```

```
dummy::dummy(const dummy &ob)
  cout<<"Copy constructor..."<<endl;
  x=ob.x;
dummy::~dummy()
  cout<<"Destructing..."<<endl;
void f(dummy arg)
  cout<<"In function..."<<endl;
```

3. Κλήση όταν διοχετεύεται αντικείμενο σε συνάρτηση μέσω τιμής

Το πρόγραμμα εκτυπώνει:

```
Constructing...

Main: Before calling f

Copy constructor...

In function...

Destructing (x=10)

Main: After calling f

Destructing (x=0)
```

- Στην main:
 - Κατασκευάζεται το αντικείμενο χ
 - Καλείται η συνάρτηση f
 - Κατασκευάζεται το αντίγραφο μέσω του copy constructor
 - καλείται από το αντίγραφο (ob) με όρισμα το αντικείμενο (x)
 - Σαν να τρέχει η εντολή ob(x)
 - Διοχετεύεται ως όρισμα
 - Ολοκληρώνεται η εκτέλεση της συνάρτησης
 - Καταστρέφεται το αντίγραφο
 - Ολοκληρώνεται η main
 - Καταστρέφεται το αντικείμενο χ

4. Επιστροφη αντικειμένου από συνάρτηση μέσω τιμής

Περίπτωση 2: Επιστροφή αντικειμένου από συνάρτηση μέσω τιμής

- Στο ακόλουθο παράδειγμα
 - Κατασκευάζουμε τον copy constructor στην κλάση
 - Βλέπουμε τι γίνεται όταν επιστρέφουμε αντικείμενο της κλάσης μέσω τιμής.

```
/*cpp4.copy_constructor_return_ob.cpp: Copy Constructor: Επιστροφή αντικειμένου */
#include <iostream>
using namespace std;
class dummy {
 public:
   dummy();
   dummy(const dummy &ob);
   ~dummy();
   int x;
dummy f();
```

4. Επιστροφη αντικειμένου από συνάρτηση μέσω τιμής

```
int main()
  cout<<"Main: Before calling f"<<endl;
  f();
  cout<<"Main: After calling f"<<endl;
  return 0;
dummy::dummy()
  cout<<"Constructing..."<<endl;
  x=0;
```

```
dummy::dummy(const dummy &ob)
 cout<<"Copy constructor..."<<endl;
 x=ob.x;
dummy::~dummy()
 cout<<"Destructing..."<<endl;
dummy f()
 dummy ob;
 cout<<"In function..."<<endl;
 return ob;
```

4. Επιστροφη αντικειμένου από συνάρτηση μέσω τιμής

Το πρόγραμμα εκτυπώνει:

```
Main: Before calling f
Constructing...
In function...
Destructing (x=0)...
Main: After calling f
```

Δεν βλέπουμε τον copy constructor!

O onlineGDB έχει υλοποιήσει μία βελτιστοποίηση ειδικά για την περίπτωση αυτή (αναφέρεται ως: return value optimization)

- και δεν κατασκευάζει αντίγραφο.
- Ωστόσο σε άλλους μεταγλωττιστές ενδέχεται αυτή η βελτιστοποίηση να μην έχει υλοποιηθεί.
- Ωστόσο σε άλλο μεταγλωττιστή είναι δυνατόν να δούμε κλήση copy constructor στην περίπτωση αυτή.
 - Μετά την κλήση της συνάρτησης, θα βλέπαμε την κατασκευή ενός προσωρινού αντικειμένου το οποίο θα ήταν το αποτέλεσμα της κλήσης της συνάρτησης.

5. Δήλωση και αρχικοποίηση μέσω άλλου αντικειμένου

Περίπτωση 3: Δήλωση και αρχικοποίηση μέσω άλλου αντικειμένου

- Στο ακόλουθο παράδειγμα
 - Κατασκευάζουμε τον copy constructor στην κλάση
 - Βλέπουμε τι γίνεται όταν δηλώνουμε ένα αντικείμενο και το αρχικοποιούμε μέσω άλλου αντικειμένου.

```
/*cpp4.copy constructor object declaration.cpp: Δήλωση αντικειμένου μέσω άλλου αντικειμένου */
#include <iostream>
using namespace std;
class dummy {
 public:
   dummy();
   dummy(const dummy &ob);
   ~dummy();
   int x:
```

5. Δήλωση και αρχικοποίηση μέσω άλλου αντικειμένου

```
int main()
{
   dummy ob1;
   dummy ob2 = ob1; // dummy ob2(ob1);
   return 0;
}
```

```
dummy::dummy()
  cout<<"Constructing..."<<endl;
 x=0;
dummy::dummy(const dummy &ob)
  cout<<"Copy constructor..."<<endl;
  x=ob.x;
dummy::~dummy()
  cout<<"Destructing..."<<endl;</pre>
```

5. Δήλωση και αρχικοποίηση μέσω άλλου αντικειμένου

Το πρόγραμμα εκτυπώνει:

```
Constructing...
Copy constructor...
Destructing (x=10)...
Destructing (x=0)...
```

- Στην main:
 - Κατασκευάζεται το αντικείμενο ob1
 - Η δήλωση dummy ob2 = ob1 καλεί τον copy constructor
 - καλείται από το ob2 με όρισμα το ob1
 - είναι ισοδύναμο με τη δήλωση:

```
dummy ob2(ob1);
```

Καταστρέφονται τα δύο αντικείμενα.

ΠΡΟΣΟΧΗ: Τα παρακάτω είναι διαφορετικά πράγματα:

- dummy ob2 = ob1; (δήλωση και αρχικοποίηση, καλείται ο copy constructor)
- ob2 = ob1; (ανάθεση, θα αντιμετωπιστεί με υπερφόρτωση του =)

6. Παρατηρήσεις

- Ο copy constructor είναι μία ευκολία.
- Χρειάζεται πάντα να τον ορίζούμε;
 - ΌΧΙ, αν η κλάση μας είναι πολύ απλή, δεν χρειάζεται copy constructor
 - σκεφτόμαστε ότι η bit by bit αντιγραφή δεν θα δημιουργήσει προβλήματα.
 - Αν όμως κάνουμε στην κλάση δυναμική διαχείριση μνήμης
 - π.χ. έχουμε έναν δείκτη που δεσμεύει δυναμικά μνήμη για έναν πίνακα
 - τότε ο copy constructor είναι ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ.
- Γιατί είναι το όρισμα const;
 - Με το const ορίζουμε ότι δεν πρέπει να πειραχτεί το αρχικό αντικείμενο
 - Πράγματι, η δουλειά του copy constructor είναι μόνο να πάρει πληροφορίες από το αντικείμενο που αντιγράφεται και όχι να το πειράξει.

AΣΚΗΣΗ 1 : ΣΥΝΑΡΤΗΣΗ SWAP

Υλοποίησε την Συνάρτηση swap ώστε να δέχεται δυο ορίσματα και να ανταλλάσει τις τιμές τους :

- Οι τιμές μπορούν να είναι :
- 1. Int,
- 2. double,
- 3. Αντικέιμενα της κλάσης σημείο (βλ. Lesson_15b << Εισαγωγή στις κλάσεις>> , άσκηση 2)

ΑΣΚΗΣΗ 2 : ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΤΗΣ ΚΛΑΣΗΣ ARRAY

Επέκτεινε την κλάση ARRAY της άσκησης 2 του lesson_17: <<Κλάσεις και Δείκτες>> με κατασκευαστή αντιγράφου.

$A\Sigma KH\Sigma H 3 : K\Lambda A\Sigma H STRING$

Κατασκεύασε μια κλάση (STRING) που να περιτυλίσσει την έννοια της συμβολοσειράς ως εξής:

- Να έχει ως μέλη εναν δυναμικό πίνακα (δείκτης) χαρακτήρων, καθώς και την διάστασταση του πίνακα.
- Να έχει κατασκευαστές :
- Default
- Μόνο με την συμβολοσειρά (να γίνεται δυναμική δέσμευση μνήμης όση και το μήκος της συμβολοσειράς εισόδου)
- Αντιγράφου
- Ο καταστροφέας να διαγράφει την μνήμη που έχει δεσμευτεί δυναμικά.
- Getter : Για την συμβολοσειρά και το μήκος
- Setter : Μόνο για την συμβολοσειρά

Η συνάρτηση main :

- Να κατασκευάζει μια συμβολοσειρά str1 , που αρχικοποιείται ως << This is a String >>
- Να την αντιγράφει στην συμβολοσειρά str2 μέσω του copy constructor.
- Nα αλλάζει την str1 σε << This is a new string>>
- Να τυπώνει τις 2 συμβολοσειρές

ΤΕΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΚΛΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΦΟΡΕΣ 2/2

Γιώργος Διάκος - Full Stack Developer